33e jaar. — Nr 45. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 14 april 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 14 APRIL 1906.

VAN ALLES WAT.

Indien de blauwe, roode en groene cartelisten in Mei aanst. zegepralen dan zal het Z. A. S. dadelijk worden ingevoerd bij de provinciale en gemeentelijke kiezingen.

Hierover zijn de driekleurige cartelisten 't accoord in groote meerderheid en 't zijn slechts eenige oude liberale pruiken die nog wat tegenstribbelen.

Nu, weldra zullen ze moeten eindigen met toe te geven om het « EEN MAN EEN STEM » aan te kleven.

En dan zullen de gemeentelijke kiezingen van 1907 met dit kiesstelsel moeten plaats grijpen... Maar dit, wel te verstaan als de cartelisten in Mei aanst. zegepralen.

En die zegepraal is verre van verzekerd te zijn en zij die ze voorspellen verkoopen ongetwijfeld 't vel van de beer eer hij geveld is.

Maar laat ons nu veronderstellen dat het Z. A. S. aan de gemeentelijke kiezingen van 1907 zal toegepast worden, wat zullen er de gevolgen van zijn ?

Onbetwistbaar zullen de besturen der groote steden en nijverige centrums in de macht der socialisten vallen.

* * *

En dan, geen enkel ernstig liberaal orgaan zal het betwisten, de socialisten meester in onze groote steden en nijverige centrums ; dit ware den onvermijdelijken ondergang van die plaatselijkheden.

Voorbeelden zijn er. In Frankrijk, hier ook in België, zijn er eenige gemeenten onder de heerschappij der rooden gevallen en de uitslagen zijn hoogst betreurenswaardig in alle vakken, *maar vooral onder financieel opzicht*... En of men aan 't schotelke, lekt !!!

Rechtzinnige liberalen overigens bekennen dat het eene ramp wezen zou, moesten de socialisten hunne verderfelijke leerstelsels ten uitvoer brengen bij 't bestuur van steden en gemeenten.

« L'UNION LIBÉRALE » verklaarde het over weinige dagen en « L'ÉTOILE BELGE » nam het over :

« *Wat zou er geworden van eene stad waar » het capitaal zou behandeld worden als een vij- » and die belast en uitgebuit zou worden zonder » maat ?*

» *Het ware den ondergang na korten tijd en « dit is voorzeker niet aanmoedigend.* »

Dus zij die in Mei aanst. moeten ter stembus gaan, dragen eene overgroote verantwoordelijkheid jegens Vaderland en Volk !

* * *

AANGAANDE 't verzet onzer Fransche catholieke geloofsgenooten tegen de inventarissen en 't sluiten der cathedralen, kerken en bidplaatsen, schrijft « L'INDÉPENDANCE » een zoogezegd gematigd liberaal orgaan :

« In Frankrijk zal de Regeering aan de » dweepzieke benden toonen, dat de wet » moet geëerbiedigd wo den Indien wij in » de maand Mei bovenkomen, zal het li- » beraal Ministerie in België eveneens » met krachtdadigheid en waardigheid » het hoofd bieden aan den opstand, die » ons van wege de boeren voorspeld » wordt. »

Een Vlaamsch liberaal blad van Brussel, HET LAATSTE NIEUWS, maakt het nog wat grover. Het scheldt de gelooviger, die hunne kerken verdedigen, uit voor clerikale fanatiekers, kerkelijke muiters, fanatieke stokslagers, en bevindt dat de Fransche Regeering, die hare soldaten en gendarmen tegen de kerken uitzendt en de weerspannige catholieken niet onmiddelijk neersabelt, veel te zacht is.

« Allen zijn het eens, dat de Fransche » Regeering veel te veel langmoedigheid » en geduld laat blijken tegenover de » kerkelijke muiters. »

Die mannen zouden lever zien dat de boeren van Fransch Vlaanderen werden platgeschoten als de kraaien op een zaailand.

* * *

EEN VUIL NESTJE. — Onze tegenstrevers stoeffen altijd op Frankrijk ; volgens hen is het daar een waar lulekerland, waar alles ten beste gaat.

Wij zullen onze lezers een staaltje geven van hetgeen zooal gebeurt in de hoofdstad van Frankrijk.

Te Parijs worden er jaarlijks 18,000 onwettige kinderen geboren en moeten er 30000 verlatene kinderen onderhouden worden.

Parijs telt 25,000 ontuchtige vrouwen.

Elk jaar worden er 1000 tot 1200 kinderen in verbeteringshuizen opgesloten.

Op vier jaar is het getal echtscheidingen van 1657 *geklommen tot 8431.*

't Is al genoeg om een gedacht te geven van de zedelijkheid van Frankrijk.

En waaraan is die droeve toestand toe te schrijven ? Aan het verstappen en verdwijnen van het christen geloof : geen godsdienst, geen zeden.

PASCHEN.

Alleluia ! *galmt het thans jubelend door onze kerkgewelven, als een treffende triomfkreet, den triomfkreet der Kristikerk.*

Jesus, de Zaligmaker is verrezen !

Hij, die om ons te verlossen was mensch geworden, had geleden en was gestorven op het kruis !

Hij heeft thans de waarheid zijner leering, de goddelijkheid van zijnen oorsprong zelf, bevestigd door zijne verrijzenis.

Machtige keizers ook hadden zich God genoemd, maar eens hunne aardsche macht verzonken, verelogen was ook hun aanhang.

Er bleven hen noch aanbidders, noch volgelingen hunner leeringen.

Niemand geloofde in hunne zoogezegde godheid !

En zie, in een arme stal van Bethlehem wordt een timmermanskind geboren, dat zich later eenige arme visschers toevoegt, zich de zoon Gods verklaart en eene, den heidenen, gansch nieuwe leer predikt.

Opat zijne wegen zaait die God-Mensch wonderen. Hij geneest de kreupelen en de blinden, hij vermenigvuldigt de brooden, verandert het water in wijn en die arme visschers aldus overtuigt gelooven in zijne Godheid.

Zijne vijanden zelf kunnen het bovennatuurlijke van zijne wonderen niet loochenen, doch ze heeten ze eene kunst des duivels en zij huiden met de booze menigte : « Kruizigt hem ! kruizigt hem ! »

En de Zoon Gods stierf op het kruis, maar na zijnen dood zou Hij nog de goddelijkheid van zijnen oorsprong en zijne leering bevestigen.

Zooals het voorzegd was en terwijl de soldaten bij het graf de wacht hielden, om te beletten dat het lijk gestolen wierde, verrees de Zaligmaker, den derden dag na zijnen dood en Hij verscheen gedurende zes weken lang in Judea en in Galilea herhaaldelijk aan zijne apostelen en discipelen.

Ja hun meester was verrezen, de ongeloovigste der apostelen zelf kwam er zich van overtuigen.

En meer dan ooit van de waarheid en de goddelijkheid der leering van den armen timmermanszoon doordrongen, begaven zij zich naar alle oorden om de wereld met die nieuwe leer te hervormen.

Wat zij van den goddelijken meester gezien en gehoord hadden gaf hen overtuiging en kracht genoeg om voor die leering te lijden en den marteldood te trotseeren.

« Gaat en onderwijst de volkeren ! de poorten der helle zullen tegen mijne leering en mijne kerk niets vermogen ! » had de meester hun voorzegd en meegeloofde het volk in Hem, ondanks de aanvallen der boozen.

Negentien eeuwen lang weerklinkt thans die triomfzang van de verrijzenis, den triomfkreet der zegepralende Kerke-Kristi :

Alleluia !

De Christene Syndicale Beweging in Limburg.

Wij vertalen uit het « Bulletin du Syndicat Général des voyageurs, employés, négociants et *patrons* » *het volgend artikel, over de Christene* Syndicale Beweging in onze provincie.

Onze lezers zullen bemerken dat dit artikel, onder alle oogpunten, bevestigt hetgeen wij in onze vorige nummers over deze kwestie geschreven hebben.

** **

Dezen keer kan men er op rekenen ; gelijk de provincie Luxemburg, gaat de provincie Limburg zich eindelijk vereenigen met de syndicale beweging der kleine burgers. Verscheidene pogingen werden gedaan ; geen enkele had tot heden eenen uitslag gehad. Het was de eenige provincie, waar de vlag (dit is eene manier van spreken) van het Algemeen Syndicaat nog niet had kunnen wapperen.

Weldra zal zij er wapperen. En het is op eenen slag, dat wij ons overal zullen vestigen op dezen vlaamschen bodem, die zich ernstig bereidt profijt te trekken uit de ontwikkeling der nijverheid, die er weldra een der levendigste en bloeiendste gedeelten van het land zal van maken.

Het Syndicaat moest daar zijn. En het zal er zijn.

Onze algemeene Secretaris, M. Ant. Dalle, brengt er ons de meest aanmoedigende nieuwstijdingen van.

Reeds is het gansche land door verkleefde propagandisten doorloopen geweest ; dank de gelukkige initiatief en de zeltopoffering van M. den Abt Delvoie, Bestuurder der Maatschappelijke Werken der provincie, is het terrein opperbest voorbereid. En uit de voordracht die over eenige dagen gegeven werd, blijkt dat de inrichting van een provincialeel organism weldra het licht zal zien.

Een belangrijk punt : economische organismen, syndicaten van gereedschappen zullen tot stand komen, terzelver tijd als daar regionale comiteiten van het Algemeen Syndicaat zullen ingericht worden.

Het onderwijs voor de hedendaagsche en de toekomstige nijverheidsbeambten zal tegelijker tijd ingericht worden.

En de beweging is algemeen. Dat men er over oordeele :

Te Hasselt : 53 gesyndikeerde schrijnwerkers hebben, met geestdrift, het feest van hunnen Patroon, den Heiligen Jozef, gevierd. Dank den ijver van MM. Jaminé en Douchar, beloeft deze maatschappij de beste uitslagen.

Te Sint-Truiden heeft men een sydicaat gesticht, waar zich, onmiddelijk, 24 houtbewerkers hebben laten inschrijven. Wij sturen onze gelukwenschen aan de HH. Ulens en Mievis, voor hunne werkzame propaganda.

Te Tongeren heeft M. de Abt Theunissen, de ijvervolle Deken der stad, zelf de initiatief van de syndicale beweging genomen : den 11 maart heeft hij eene voortreffelijke voordracht over de Ambachten en Gilden gegeven. Het uitwerksel zijner goede woorden zal zich weldra doen gevoelen.

Te Brée hebben de Bestierder van het College, M. de Abt Goffin en de behendige Burgemeester van deze gemeente, krachtdadig medegewerkt tot den bijval der aanschouwelijke voordrachten die er gegeven werden. De schrijnwerkers, van twee uren in de ronde, hebben ze bijgewoond.

Te Peer werd 't Gemeentehuis bijna stormenderband ingenomen door de belanghebbenden, gretig de voordrachten van den ingenieur, M. Van Looy, te hooren — en de machienen-werktuigen te zien werken die weldra aan de schrijnwerkers zullen dienen om de vreemde concurrentie te bestrijden die zich, binnen korten tijd, zal opdoen.

Wat de kneëmachienen betreft, zij zullen aan de bakkers toelaten, met voordeel, te kampen tegen de socialistische cooperatieven die weldra zullen trachten het land binnen te dringen. Laten wij doorgaans zeggen dat wij deze schoone uitslagen aan de werking en de zelfopoffering van M. Leynen te danken hebben.

Te Maeseyck werd de groote zaal van het Patronaat vriendelijk door M. den Deken Drijkoningen ter beschikking van de voordrachtgevers gesteld. M. Moors, Bestendig Afgevaardigde, heeft zijne werkzaamheid ter beschikking van onze zaak gesteld en wij zijn verzekerd dat hij ze zal doen zegevieren.

Binnen kort zullen voordrachten voor schoenmakers, de gansche provincie door, gegeven worden.

Het is dus met volle recht dat wij de hoop mogen koesteren, weldra onze Federatie verscheidene nieuwe regionale comiteiten te zien telleu.

Het zal voor ons eene ware voldoening zijn en wij kunnen, van heden af, aan de nieuwe medebroeders, die zich bereiden onze gelederen te komen versterken, belooven dat zij, in ons midden, het beste, het gulste onthaal zullen genieten.

** **

Wij lezen in het « Gildeblad der Ambachten en Neringen », onder datum 29 maart laatstl. :

CHRISTENE VAKBEWEGING IN LIMBURG.

Verleden week was een onzer mannen op progaganda voor het Nationaal Verbond der Christene Bouwwerkers ; toevallig bevond hij zich donderdag te Gent, waar hij vernam, dat de zoogezegde « onpartijdigen » eene Vakvereeniging van hoekbewerkers trachtten te stichten te Tongeren.

Dat moest kost wat kost vermeden worden ; daarenboven was het eene uitmuntende gelegenheid om den geest der Christene Vakbeweging in de provincie Limburg te doen doordringen, waar onze vrienden op dit terrein, helaas, nog ver ten achteren zijn.

Onze man begaf zich oogenblikkelijk naar Tongeren, met het vast voornemen die stad niet te verlaten alvorens eene Christene Vakvereeniging gesticht te hebben.

's Avonds had de eerste bijeenkomst plaats in eene onpartijdige herberg.

Alles liep radelijk goed van stapel, doch er werd vastgesteld dat er eene tweede vergadering zou plaats hebben op zondag 25 maart, om 11 ure.

De aanhangers der « onpartijdigen » verwittigden oogenblikkelijk hunne *roode* chefs van Brussel en Luik die dan ook de uitnoodiging beantwoordden ; op gestelden dag en uur was iedereen ten strijde uitgerust op de aangeduide plaats. Het vuur werd geopend door den Brusselaar. Eenige minuten liep alles af in de grootste kalmte, maar zoodra de voorstaander der Christene Vakbeweging begon te onderbreken, sprongen al de roode duiveltjes te gelijk in 't vuur. Gedurende een half uur was 't een lawijd dat hooren en zien vergingen. Vragen, antwoorden, verwijtingen van wachthond, verrader, enz. doch onze man stond hun goed te woord en trok hun onpartijdig masker van voor 't aangezicht weg *dat heel rood zag*. Een der tegenstrevers, zijne zaak verloren ziende, begon openlijk het collect. verme te verdedigen. Dan was het hoog tijd dat de onpartijdigen er van door trokken ! De zegepraal bleef aan de Christene Vakbeweging.

Onze man hield zijn woord en stichtte de eerste Christene Vakvereeniging in de provincie Limburg.

Binnen drij weken zal er eene tweede tot stand komen.

** **

Desinit in piscem.

Zij is erbarmelijk op eenen sisser uitgeloopen, de verfoeilijke polemiek, welke de liberale blaadjes, op zoo hatelijke als onbezonne wijze, tegen onzen geëerbiedigden Deken, den Z. E. H. Theunissen, aangaande de inrichting van Christene Syndicaten, gevoerd hebben.

Twee feiten spruiten klaar en duidelijk uit deze polemiek voort : Het eerste, dat in de kwestie der inrichting van Syndicaten, kwestie die zich overal op eene onvermijdelijke wijze voor doet, de liberalen alles in 't werk stellen, ten einde het tot stand brengen van Christene Syndicaten te bestrijden. In hunne hoedanigheid van bondgenooten der socialisten, behouden zij al hunne medehulp, al hunnen steun, voor de socialiste syndicaten, die zich onvermijdelijk zullen inplanten, in geval dat de Christene Syndicaten niet tot stand kunnen komen.

Het tweede, dat de liberalen geene gelegenheid laten voorbijgaan de geestelijkheid aan te raaden en te beleedigen. Die hatelijke veldtocht, door hun tegen onzen hooggeachten Heer Deken gericht, is er een nieuw en onwederlegbaar bewijs van.

Deze twee feiten, die hier zonneklaar uitschijnen, zijn van het allergrootste belang.

Bij tijd en stond zullen wij er terug op komen.

GEMEENTERAAD
VAN TONGEREN.

Zitting van dinsdag 10 April 1906.

Tegenwoordig : MM. MEVERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen ; DECKERS, SCHAETZEN, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEEGERS leden.

MEDEDEELINGEN :

M. DE BURGEMEESTER zegt dat in Mei aanstaande te Hasselt een zittijd van examens zal gehouden worden, door de Jury van rekenplichtigheid gelast met het alleveren der getuigschriften voorbereidende tot de bedieningen van rekenplichtige en briefwisselaar.

De Sport Maatschappij « *Le Tour de Belgique* », van Brussel, kondigt aan dat zij in den loop van dezen zomer groote wielrijders koersen zal inrichten. De te volgen weg begrijpt de rondreis van België, en 10,000 fr. prijzen zullen verdeeld worden. Deze Maatschappij vraagt eene toelage van de stad ; Tongeren zou kunnen gekozen worden als doortocht en een kontrool zou er ingericht worden.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat de stad St-Truiden, van dezelfde Maatschappij, eene gelijksoortige aanvraag gekregen heeft.

Het gemeentebestuur van Tongeren zal aan dat van St-Truiden vragen, welk gevolg het hieraan zal geven.

De Weetenschappelijke en Letterkundige Maatschappij van Limburg, vraagt dat het gemeentebestuur de lokalen zou te zijner beschikking stellen die vroeger bewoond werden door den Heer Policiecommissaris, ten einde er haar museum in te richten. De Maatschappij zou willen bezit nemen der localen om er hare collecties in te plaatsen, die er behoed zouden Heer Gouverneur, vragende dat het gemeentebestuur, overeenkomstig met de wet op de gezondheidspolicie, eenen veearts zou voorstellen voor de bewaking der fooren en markten, en der plaatsen waar de veebeesten staan, beslist de raad M. Reynders aan te duiden.

M. DE BURGEMEESTER deelt aan den raad het proces-verbaal mede van het nazicht der gemeentekas op 31 maart.

M. VONCKEN klaagt over den slechten toestand van den weg die naar de Fonderie leidt.

M. DE BURGEMEESTER antwoordt dat het College zich met de kwestie zal bezig houden.

M. VONCKEN vraagt of men niet gezamentlijk stappen zou aanwenden bij den bevoegden minister, ten einde het aanleggen van den buurtspoorweg Tongeren-Wihogne te verhaasten.

M. DE BURGEMEESTER antwoordt dat de kwestie, die de voltrekking der lijn Tongeren-Wihogne tegenhoudt, uitsluitelijk behoort tot het Bestuur van Bruggen en Wegen.

De raad gaat over tot de dagorde :

1. Weg van Henis. — Plaveiing. — Herplaatsing en verbreeding. — Grondinneming. — Plan. — Onderzoek van commodo en incommodo.

Goedgekeurd.

2. Weg van Bloir. — Verbreeding en gedeeltelijke kassering en onderzoek van commodo en incommodo. — Goedgekeurd.

3. Bouwing van eenen muur rond het vergroote kerkhof. — Aanbesteding. — Goedkeuring.

De laagste onderschrijving is die van M. Guillaume Loix, aannemer te Tongeren. Zij bedraagt de som van fr. 17,400. M. Loix wordt adjudicaris verklaard.

4. Vergrooting van het kerkhof. — Inneming van grond, intresten sedert het in bezit nemen.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat het hier de intresten betreft, aan den eigenaar-verkooper, den Heer Ridder Ludovic Schaetzen, door de stad te betalen, sedert deze bezit genomen heeft van het terrein.

Na eene bespreking, waaraan MM. de Burgemeester en Voncken deel nemen, stemt de raad de intresten, te betalen aan den Heer Ridder Ludovic Schaetzen.

M. Schaetzen onthoudt zich ; M. Voncken stemt tegen.

5. Vraag om een parceel der stadsmotten aan verminderden prijs over te nemen.

Na het verslag van M. Modave over deze kwestie gehoord te hebben, gelast de raad het College deze zaak te regelen.

6. Verlenging van den tram Tongeren-Lanaken naar de Hollandsche grens.

M. DE BURGEMEESTER herinnert aan den raad dat het deel dat de stad Tongeren in de onkosten der verlenging te betalen heeft, eene som van fr. 36 000 bedraagt, dat eene jaarlijksche allossing uitmaakt van fr. 1200.

M. de Burgemeester vindt deze som te hoog, en vraagt zich af of dit gedeelte der lijn voordeelig zal zijn aan de stad Tongeren.

M. SCHAETZEN denkt dat onze stad voordeelen uit de verlenging der lijn zal trekken.

De raad stemt de hem gevraagde tusschenkomst.

MM. de Burgemeester en Deckers stemmen tegen.

7. Plaatsvervangende onderwijzeres. — Vergoeding. — Vaststelling.

Deze vergoeding wordt vastgesteld overeenkomstig de wet.

8. Middelbare school. — Bijgevoegde toelage voor 1905 (195,07).

Er is een tekort van een honderdtal franken in de rekening der Middelbare School. De wet legt dit te kort ten laste der stad. — Geene opmerkingen.

9. Landbouw Comice. — Vraag om toelage voor een landbouw wedstrijd.

De raad stemt eene toelage van 200 franken.

10. Vraag om pensioen van M. Dandoy Eugène, oud-hulponderwijzer. — Gunstig advies.

11. Witten der scholen en andere gemeente gebouwen. — Aanbesteding. — Goedgekeurd.

12. Waterleiding. — Uitbreiding. — Plannen.

M. MODAVE deelt aan den raad de plannen

De Erfgenaam van NIEDECK

(19e vervolg).

— Het toeval heeft ons samen gebracht, ik zou het anders gemakkelijk op mij durven nemen, u tegenover uwe tante te verontschuldigen. Denkt ge, dat ik, als ongetrouwd man, minder op vriendelijkheid en welwillendheid van de zijde uwer tante rekenen kon, dan als ik pagadders had ? Ziet ge, ik vraag u dit, omdat onze reis, ten minste gedurende de eerstvolgende dagen, denzelfden weg heeft.

Pia sloeg verlegen hare oogen neer.

— Och ! ziet ge, Fransje is seffens jaloersch als ik mij niet uitsluitend met haar bezighoud ; het ontstemt tante, wanneer ik daar reden toe geef, en.... en...., wel ik geloof dat het in alle opzichten veel plezieriger zal zijn, wanneer wij ergernis trachten te vermijden.

— Ik ben u zeer dankbaar voor uwen goeden raad, zegde hij, haar diep in de oogen ziende, ik zal alles doen om in juffrouw Fransje's gunst te blijven.

Hij scheen zoo overgelukkig bij deze afspraak, dat Pia zichzelve angstig afvroeg of zij goed gehandeld had. Zij meende dat hij de geheele zaak slechts als eene grap zou opvatten en daar had zij het nu, zonder te willen, doen voorkomen alsof hierdoor de omgang tusschen hen beiden, zooveel vroolijker en ongedwongener zou zijn.

Het bloed steeg haar bij deze gedachte naar de wangen. Zij kende zichzelve niet meer. Wat bezielde haar, dat zij dezen haar geheel onbekenden man in hare nabijheid trachtte te houden. Zij gevoelde en bemerkte zeer goed dat zij een diepen indruk op hem gemaakt had, als ware zij werkelijk de heks « Lorelei » geweest, en toch had zij de kracht niet om deze betoovering te verbreken eer het te laat was. Waardoor had zij zich eigenlijk laten meeslepen — waardoor ? Zij wist het zelf niet. Hij trok haar aan, meer dan iemand anders.

Zij had dikwijls in boeken gelezen van de raadselachtige macht van den man, van de geheimzinnige aantrekkingskracht die tusschen twee personen kan bestaan, maar zij had het echter steeds voor romantische overdrijving gehouden. En nu, nu stond zij zelve voor een dergelijk geval, en kon er de oplossing niet van vinden.

Zij vond het heerlijk als zijne oogen haar zegden dat hij haar schoon vond. Waarom ? Van andere mannen was haar dit toch steeds onverschillig geweest. Behoorde zij dan waarlijk ook tot die lichtzinnige meisjes, die dwepen en smachten, en zich inbeelden dat iedere man verliefd op haar is ? Zij, de trotsche Pia ! Neen, zij wil daar niet aan toegeven. Waarom kan zij niet vroolijk en ongedwongen van zijn gezelschap genieten. Zoo moet, zoo zal het zijn.

Pia streek zich met de hand over het hoofd, als wilde zij allen onzin wegstrijken.

Daar wendt Hellmuth zich weer tot haar, ziet haar aandemaal diep in de oogen ; en weer alle goede voornemens ten spijte — begint haar hart luide te kloppen. Wat behoeft hij haar ook zoo doordringend aan te staren ?

Daar verneemt zij het geratel van een rijtuig. Goddank ! Dat zal tante Johanna zijn ! Nu kan zij voorwenden vermoeid te zijn en het verdere gedeelte van den weg in het rijtuig alleggen ; dan kan zijn blik haar niet langer vervolgen.

Zij ziet hoe hij plezier heeft met Fransje, hoe deze geniet van hare eerste overwinning ; zij babbelt maar door, spreekt over haar geboorteland Amerika en vertelt de wonderlijkste avonturen met zooveel ernst, dat zij zelf begint te gelooven dat zij waarheid spreekt. Soms trillen de uiteinden van Hellmuth's langen knevel als onderdrukt hij met moeite zijn lachen.

Zij doet alle mogelijke moeite hem aan hare zijde te houden en hare aantrekkelijke vroolijkheid en meer dan buitengewone levendigheid bewaren de vroolijke stemming van het gezelschap.

— Zeg, vraagt zij plotselings, hoeveel herten hebt gij ongeveer al geschoten ?

— Ongeveer 600 ! Dat getal maakte indruk.

— Hoeveel witte zwijnen ?

Ook dat getal beviel haar.

— Schiet ge goed ?

— Niet slecht, ten minste !

— Wel aardig. Zeg, vindt ge goed dat, als wij in Rüdesheim aankomen, den hotelhouder vragen ons eene schietschijf te leenen ? Dan zullen wij samen eens flink donderen. Lilian gaat zeker rusten, niet waar ?

Lilian had aan Fransje's gehaat gezien, dat haar gezelschap niet gewenscht werd en antwoordde dus op Hellmuth's vraag of zij ook bleef, ontkennend.

— Dingt ge niet mee om den prijs ? vroeg hij weer.

Pia zag hem angstig aan en antwoordde :

— Ik heb nooit een boog of pistool in de hand gehad en beproef het liever niet.

Wat nu gebeurde was geheel onverwacht en wekte den algemeenen lachlust. Fransje, juffvr. Fransje riep luide :

— Bravo ! en liet er toen op volgen : Geweren zijn geen speelgoed voor meisjes !

— En dat zegt de kranige scherpschutter ? vroeg Hellmuth.

Nu beseffe Fransje het onvoorzichtige van haren uitroep.

— Onzin, dat is niet te vergelijken... Lilian en ik ! Lilian een zacht wit-rose suikerpopke en ik eene zwarte heks. Op mij zal nooit iemand verliefd worden.

— Gij miskent onzen smaak, mejuffrouw.

— Dus, als ge niet getrouwd waart, zoudt ge op mij verlieven.

— Ongetwijfeld.

Bijna was Fransje hem met een uitroep van verrukking om den hals gevlogen doch tante Johanna's komst voorkwam dit tooneel. Fransje stormde op hare moeder af en verhaalde deze al het gebeurde, Hellmuth voorstellend als haren nieuwbakken vriend.

XVII.

In Rüdesheim aangekomen, waren allen spoedig op hun gemak. De kamers bevielen tante Johanna, die er aanstonds gebruik van maakte. Ook Pia begaf zich naar hare kamer naast den salon. Alleen Fransje scheen niet vermoeid. Dadelijk sloot zij vriendschap met den hotelhouder, die beloofde, haar een schietschijf te laten oprichten.

— Wat een geluk, zegde Hellmuth, die zich na eenige oogenblikken bij haar voegde, dat het nog vroeg in 't seizoen is, en er nog geen gasten zijn, nu kunt u zonder gevaar schieten.

Hellmuth's aanbod om voor de toebereidselen te zorgen sloeg Fransje van de hand. Zij ging er zelf op uit.

Toen alles klaar was riep zij Hellmuth. De graaf had op een hofstoel plaats genomen en wachtte ongeduldig den aanvang af. Eindelijk begon het.

— Ga uwen gang, zegde Fransje, ik wil eerst eens zien wat ge kunt !

Hellmuth zag even om, Lilian was er niet, toen legde hij onverschillig aan en schoot af.

— Negen ! dat kan er door. Nu, let op !

— Wat is het ? vroeg de graaf met trots.

— Elf ! antwoordde Hellmuth. Fabelachtig, mijn compliment, juffrouw.

Fransje zag boos.

— Elf, elf ! Schande !! Wat beteekent elf ? Hier dat geweer !

Nogmaals vuurde zij. De beide kampers snelden naar de schijf.

— Hoerah ! in het hart.

— Het is verbazend. Zij heeft eene uitstekend zekere hand.

Fransje haalde de schouders op. Vooruit maar, uwe beurt !

Hellmuth's jagersbloed kwam boven. Hij zag nu niet achterom, maar was met hart en ziel bij het spel. Een schot, een blauw rookwolkje, en Fransje wachtte hem reeds bij de schijf.

— Uitstekend, juist in het midden ! Nu gaat het om punten, in twaalf schoten !

Beiden schoten goed.

— Hebt ge uwe kennis van poeier en geweer ook in de prairien gemaakt ?

— Dat spreekt van zelf. Vader, weet ge nog hoe wij eens met de Sioux naar de Blackrivier gereden zijn om grijsbeerkens te vangen ?

— N... neen, niet juist meer, hoe ging dat ook weer.

— Dezen avond zal ik het u vertellen, ik heb nu geen tijd.

Zij bleven elkaar gelijk.

Eindelijk zegde zij :

— Ik heb maar twee meer, dus tracht met dit overschot « koning » te worden !

— Nu dan met God, voor vaderland en vorst ! riep hij uit, doch nu liet hij eenskraps het geweer zakken en dacht aan alles, behalve dat zijn koningswaardigheid op het spel stond.

Eene slanke meisjesgestalte naderde langzaam.

— Goedenavond, miss Lilian ! Gij hebt veel gemist, nog nooit heb ik een meisje zoo zien schieten !

Pia gaf den spreker de hand, die hij eenige seconden vasthield.

Nu verkondigde Hellmuth Fransje's lot.

De graaf sloeg voor te gaan soupeeren en daarna nog even te gaan roeien. Plotseling kloek van achter de schietschijf een waarlijk Indianesch gebrul. Fransje kwam met groote sprongen aanrennen.

— Zeg ! oude jongen, ge hebt « bladluis » geschoten ? riep zij den houtvester toe.

— Wat heb ik ? vroeg deze verbluft.

— Mis geschoten, natuurlijk, heelemaal buiten de schijf, en dat wil « koning » zijn ?

— Laten wij ons maar troosten met de gedachte dat het Max in den *Vrijschutter* niet beter ging.

— Die was verliefd, zegde Fransje minachtend.

— Kunnen andere menschen dat ook niet zijn ?

— Op eene vrouw en zeven kleinen ? Loop rond. En nu opschieten, wij moeten onze twaalf schoten uit hebben !

De twee schoten die nu volgden, waren voor den armen Hellmuth al even ongelukkig als het vorige !

Fransje begon nu boos te worden.

— Zeg, vroeg zij, zijt ge ineens onpasselijk geworden dat ge zoo beeft ; sedert Lil in het prieel is gekomen hebt ge geen goed schot gedaan.

Deze redevoering deed de betrokkenen het bloed naar het hoofd stijgen.

— Neen, ik vind geen verschooning voor uw slecht schot. Waart ge verliefd geweest, dat is wat anders ; maar dat was niet het geval, ha, ha, ha, een oude, getrouwde bok ! Loop heen ! Ge zijt overwonnen ! Geef toe ! En nu gebiedt uwe vorstin u, haar naar tafel te geleiden.

— Hellmuth aarzelde even.

— Gehoorzaamheid is Christenplicht, viel de graaf in.

De jonge houtvestar was vuurrood geworden en zocht met de oogen freule von Nordlingen en toen een buiging voor Fransje makend, legde hij haar groote, grove hand op zijnen arm.

Zelfs voor een overwonnene is het leven schoon ! voegde hij er bijna jubelend bij.

— *All right !* zegde het jonge meisje en beiden gingen naar het hotel.

Frissche nachtkoelte stroomde door het geopende venster naar binnen en toch was het Pia, als heerschte er in de kamer eene verstikkende hitte. Slapen was haar onmogelijk, langzaam liep zij het vertrek op en neer. Zij begreep, zij kende zichzelve niet.

« Hemelhoog juichend ! Ten doode bedroefd. »

Deze woorden van Egmond's Klärchen kwamen haar voortdurend in de gedachten. Het had haar volkomen onverschillig moeten zijn, of die vreemdeling met hen aan het souper deelnam of niet. Maar toen zij aan tafel naast hem zat, toen hadden beider oogen elkaar voortdurend gezocht en gevonden en hadden onhewust dingen geopenbaard, die de lippen niet zouden gewaagd hebben uit te spreken.

Pia's hart beefde, het trilde van liefde en geluk. Zij weet niet hoe zij het had, zij kon niet beter denken. Was het dan waarlijk dezen haar geheel vreemden voetreiziger gelukt, wat sedert jaren de rijke, voorname aanbidders in het werk gestelde pogingen, nimmer vermocht hadden ? Had deze Hellmuth waarlijk haar hart veroverd en gevangen genomen ?

(Wordt voortgezet).

OOGZIEKTEN. **Doctor Thibert,** SPECIALIST, Celestinenstraat 21, te Luik, (neffens Boulevd Sauvenière) ontvangt alle dagen van 8 tot 5 ure ; 's zondags van 9 tot 10 ure.